म्रयोध्या मयुरा माया काश्री कांची म्रवन्तिका। पुरो द्वारावती चैव संपता मोचदायिकाः॥

- 67. Pompam regiam describit versus et quidem ad oculos, ut ita dicam, depictam: rex procedens ante se habet puellas suaviter canentes et praecones laudem ipsius celebrantes vividisque coloribus rhythmice exornantes; Schol. मध्रं कोमलं भ्रभिनवं उपमाभियुक्तं कवित्वं क्वा-णाः सर्सकवयः ॥ Habet in lateribus virgines h.l. दान्निणात्याः nominatas, utpote ex Deccano oriundae; in tergo denique (पृष्ट in Cod. B. et Schol. magis vulgare quam पश्चात्) sequuntur mulieres ὁιπίδα tenentes, e quarum armillis iucundus sonus auditur. वामर est flabellum abigendis muscis, μυιοσόβη, muscarium, vel ex pennis caudae pavoninae confectum (cf. Martial. 14, 67.) vel ex cauda bovum Indicorum; Aelian. H. An. 15, 14. Ex 78των γε των βοων και τας μυιοσόβας ποιένται. Persas his uti muscariis primus fortasse Menander retulit apud Athenaeum (XI. p. 484. de quorum ancillis flabelliferis egit Pignorius de servis p. 422. conf. Martial. 3, 40.); postea Romani imitati sunt. De Umbellis vid. ad Sring. 39. Quodsi igitur omnibus hisce rebus uti liceat, hoc est, si rex aliquis sit, tunc operae pretium esse dicit poeta, vitae dulcedines aliquamdiu percipere. Vocabulum लम्पटत्वं recentioris videtur originis, quum ad radicem non facile referri possit neque apud Amarum legatur; लम्पर: lascivus est, proprie lingens, fello (लोलपो लोल्मो लोलो लम्परो लालमो अपि Yadavas ad Sisup. 4, 6. coll. Sahit. Darp. p. 320.) et devotis saepe opponitur sensus coercentibus (Brahmavaiv. pur. fol. 20.); लम्पटना fornicatio est in Careyi Lex. Bengal. (cf. Supplem. 1. et Chaur. 34.). Rogerius sententiam nostram cum proxime antecedente in unam conflavit unde in fine sectionis distichon desideratur.
- 68. Si omnia perceperis, quae ab hominibus desiderari solent commoda, quid tandem efficiant et quaenam utilitas exinde capienda? किं scilicet प्रयोजनं ॥ Capiti pedem imponere gestus est victoris, Raghue. 7, 67. ubi proprie Dr. प्रिश्ति वामे पादमाधायः ॥ Rogerius recte in notula addit: si aetatem Dei Brahmanis attingere liceat, कलप enim cyclum sive periodum creationis significat. Laudatur distichon in Kaeyaprakaso p. 99. ubi variantes lectiones cum Cod. B. conveniunt fere: इतं पर्दे uterque scribit, pro समानिताः विभवेः Cod. B., संतर्िवताः विभवेः Kaeyapr. praebet lectionem satis tolerabilem. In fine Cod. B. iubet कल्पस्थितं तन्भ्ते तन्भितः rectius Kaey. तनुभृतां mortalium, et देहभृत् Raghue. 8, 50.
- 69. Quid sit बेर्गियं, in quo commendando tota versatur centuria, declarat tristis poeta.

 Quanto pulchrius Bhagavadg. 6, 1.:

अनाश्चितः कर्मफलं कार्य कर्म करोति यः। स संन्यासी च योगी च न निर्गनिन चाक्रियः॥

Cod.B. negationem geminat et singularem praeterea numerum iubet न मन्मयत्रो विकार्: quo nihil mutatur. भन्नः cognomen Sivi est.

70. Sivi vultum sive, quod idem valet, vitam asceticam, summi numinis adorationem non ex-